

Arrest

nr. 221 246 van 16 mei 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. MBOG
Jozef Buerbaumstraat 44
2170 MERKSEM

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, op 8 januari 2019 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 27 november 2018 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 11 januari 2019 met referentenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 4 maart 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 april 2019.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. MBOG, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché C. KURUM, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster dient op 29 mei 2018 – voor de vierde maal – een aanvraag in tot afgifte van een verblijfskaart als familielid van een Unieburger, in de hoedanigheid van zus van een Nederlandse onderdaan.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging neemt op 27 november 2018 een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden. Deze beslissing, die verzoekster op 10 december 2018 ter kennis wordt gebracht, luidt als volgt:

"In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid gelezen in combinatie met artikel 58 of 69ter van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 29.05.2018 werd ingediend door:

[...]

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van een ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vroeg op 29.05.2018 voor de vierde maal gezinshereniging aan met haar zus, zijnde W.A.E., van Nederlandse nationaliteit, met rijksregisternummer [...].

Betrokkene vroeg de gezinshereniging aan op basis van artikel 47/1, 2° van de wet van 15.12.1980: 'de niet in artikel 40bis, §2, bedoelde familieleden die, in het land van herkomst, ten laste zijn of deel uitmaken van het gezin van de burger van de Unie; ...'

Artikel 47/3, §2 van de wet van 15.12.1980 stelt dat 'de andere familieleden bedoeld in artikel 47/1, 2°, moeten bewijzen dat zij ten laste zijn van de burger van de Unie die zij willen begeleiden of bij wie zij zich willen voegen of dat zij deel uitmaken van zijn gezin. De documenten die aantonen dat het andere familielid ten laste is of deel uitmaakt van het gezin van de burger van de Unie moet uitgaan van de bevoegde overheden van het land van oorsprong of van herkomst. Bij ontstentenis hiervan, kan het feit ten laste te zijn of deel uit te maken van het gezin van de burger van de Unie bewezen worden met elk passen middel'.

Ter staving van bovenstaande voorwaarden van artikel 47/3, §2 van de wet van 15.12.1980 werden volgende documenten voorgelegd:

- familieboekje (Suriname) op naam van de moeder van betrokkene, met vermelding van zowel betrokkene als de referentiepersoon*
- schoolattest Professor Burgerschool (Amsterdam) op naam van de referentiepersoon met vermelding van het woonadres [...]; schoolattest Orion College Zuidoost (Amsterdam) op naam van betrokkene met vermelding van het woonadres [...]*
- schoolattesten KOCA dd. 18.10.2017 op naam van betrokkene; evaluatie KOCA audiologische dienst; schoolrekening en bijbehorende betalingen*
- bewijzen geldstortingen (diverse bedragen) vanwege de moeder van betrokkene aan betrokkene*
- verklaringen op eer vanwege de moeder van betrokkene; verklaring op eer vanwege de vader van betrokkene*
- handmatig gedateerde foto's*
- diverse documenten met betrekking tot de bestaansmiddelen van de moeder van betrokkene (betaling alimentatie, arbeidsovereenkomst op naam van de moeder van betrokkene met bijbehorende loonfiches)*

Deze documenten werden reeds voorgelegd in het kader van de aanvraag gezinshereniging dd. 03.10.2017 en besproken en weerlegd in de bijlage 20 dd. 30.03.2018. Er kan dienstig naar verwezen worden.

In het kader van de huidige aanvraag gezinshereniging werden volgende, bijkomende documenten voorgelegd:

- geactualiseerde betalingen alimentatie vanwege de vader van betrokkene en de referentiepersoon aan hun moeder*
- geactualiseerd attest OCMW Antwerpen dd. 28.08.2018 op naam van de moeder van betrokkene*
- attest OCMW Antwerpen dd. 28.08.2018 op naam van betrokkene*

- attestaten 'verklaring lidmaatschap' De Voorzorg dd. 12.06.2018 op naam van betrokkene, de referentiepersoon en hun moeder

Voor zover betrokkene en de referentiepersoon wensen aan te tonen dat betrokkene voorafgaand aan de huidige aanvraag gezinshereniging en reeds van in het land van herkomst deel uitmaakte van het gezin van de referentiepersoon, dient opgemerkt te worden dat dit niet blijkt uit het geheel van de beschikbare gegevens. Uit het geheel van de beschikbare gegevens blijkt weliswaar dat beiden in het verleden zowel in Suriname als in Nederland op hetzelfde adres hebben gewoond: echter, dat betrokkenen als zussen ooit gezamenlijk deel uitmaakten van het gezin van hun ouder(s), is niet wat in het kader van een aanvraag gezinshereniging overeenkomstig artikel 47/1, 2° dient aangetoond te worden.

Voor zover betrokkene en de referentiepersoon wensen aan te tonen dat betrokkene voorafgaand aan de huidige aanvraag gezinshereniging en reeds van in het land van herkomst ten laste was van de referentiepersoon, dient opgemerkt te worden dat betrokkene niet heeft aangetoond onvermogen te zijn, er niet werd aangetoond dat zij voorafgaand aan de aanvraag en reeds van in het land van herkomst of origine ten laste was van de referentiepersoon, en dat er niet afdoende werd aangetoond dat de referentiepersoon beschikt over voldoende bestaansmiddelen om betrokkene ten laste te nemen.

Betrokkene maakt, samen met de referentiepersoon, deel uit van het gezin van hun moeder. Het is hun moeder die over de nodige bestaansmiddelen beschikt, en die instaat voor het levensonderhoud van betrokkene. Dit is echter niet wat in het kader van een aanvraag gezinshereniging overeenkomstig artikel 47/1, 2° dient aangetoond te worden.

Het komt toe aan betrokkenen hun aanvraag te actualiseren.

Uit het geheel van de voorgelegde stukken blijkt niet afdoende dat betrokkene reeds in het land van herkomst ten laste was van de burger van de Unie of in het land van herkomst reeds deel uitmaakte van het gezin van de burger van de Unie, en dit in de periode voorafgaand aan de huidige aanvraag gezinshereniging. Betrokkene toont dus niet afdoende aan te voldoen aan de voorwaarden van artikel 47/1, 2° van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging."

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Verzoekster heeft ervoor geopteerd een syntheseseminarie neer te leggen. Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), doet de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen uitspraak op basis van de syntheseseminarie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In de syntheseseminarie wordt het volgende wordt gesteld:

"2. Met betrekking tot de opmerkingen van de verwerende partij:

Weerlegging van de middelen

In de nota met opmerkingen stelt de verwerende partij dat het feit dat verzoekster de moeder van de EU onderdaan is, niet voldoende zou zijn om een verblijfsrecht te bekomen. Volgens de verwerende partij diende verzoekster aan te tonen dat ze ten laste was van de referentiepersoon in het land van herkomst en dat ze dat bewijs niet geleverd zou hebben.

Verzoekster betwist het standpunt van de verwerende partij en volhardt in haar stelling volgens dewelke ze in de hoedanigheid van moeder van een EU-onderdaan een verblijfsrecht in het Rijk zou moeten hebben.

Verzoekster is van oordeel dat er voldoende elementen voorgelegd werden waaruit de financiële afhankelijkheid ten aanzien van de referentiepersoon afgeleid kan worden.

Wat de schending van artikel 8 EVRM betreft verwees de verwerende partij naar het feit dat verzoekster geen bevel heeft gekregen om het grondgebied te verlaten. Het loutere feit dat verzoekster geen verblijfsrecht heeft gekregen betekent dat ze illegaal in het grondgebied zal verblijven. Ze kan dan op elk moment gearresteerd worden met het oog op repatriëring. De schending van artikel 8 EVRM dient in caus dan ook onderzocht te worden.

Uit al het voorgaande blijkt dat de vordering van verzoekster ontvankelijk en gegrond verklaard dient te worden;”

3.2. Verzoekster stelt te *“volhard[en] in haar stelling volgens dewelke ze in de hoedanigheid van moeder van een EU-onderdaan een verblijfsrecht in het Rijk zou moeten hebben”*. De Raad kan in deze enkel vaststellen dat geenszins blijkt dat verzoekster *“moeder van een EU-onderdaan”* is. Minstens dient te worden vastgesteld dat de in casu bestreden beslissing een antwoord vormt op de door verzoekster ingediende aanvraag tot de afgifte van een verblijfskaart als familielid van een Unieburger, in de hoedanigheid van zus van een Nederlandse onderdaan. Verzoeksters – overigens niet onderbouwde – stelling dat zij *“in de hoedanigheid van moeder van een EU-onderdaan”* een verblijfsrecht moet verkrijgen, heeft dan ook geen betrekking op de thans voorliggende zaak. Dit betoog is dan ook niet dienstig.

3.3. Waar verzoekster stelt dat zij *“van oordeel [is] dat er voldoende elementen voorgelegd werden waaruit de financiële afhankelijkheid ten aanzien van de referentiepersoon afgeleid kan worden”*, neemt de Raad akte van dit oordeel van verzoekster. Het komt evenwel aan verzoekster toe om de motieven in de bestreden beslissing – op grond waarvan werd geoordeeld dat zij niet heeft aangetoond *“ten laste”* te zijn van haar Nederlandse zus, de referentiepersoon – concreet te betwisten en te weerleggen, quod non in casu. Het louter andersluidend oordeel van verzoekster volstaat niet om de onwettigheid van de motieven van de bestreden beslissing aan te tonen.

Voor zover al kan worden aangenomen dat het betoog vermeld in de punten 3.2 en 3.3. betrekking heeft op het in het verzoekschrift opgeworpen eerste middel, is het middel ongegrond.

3.4. Wat betreft artikel 8 van het EVRM, stelt verzoekster dat *“de verwerende partij [verwees] naar het feit dat verzoekster geen bevel heeft gekregen om het grondgebied te verlaten”*. In deze wijst de Raad erop dat verweerder in de nota met opmerkingen evenwel eveneens in concreto heeft uiteengezet, waarom hij van oordeel is dat er in casu geen sprake is van een beschermenswaardig gezinsleven. Verzoekster gaat hier niet op. Zij toont op geen enkele wijze aan in welke mate er – ondanks het gebrek aan bewijzen van het *“ten laste”* zijn van de referentiepersoon en het deel te hebben uitgemaakt van hetzelfde gezin, in de zin van artikel 47/1 van de Vreemdelingenwet – sprake is van een beschermenswaardig gezinsleven tussen haarzelf en haar Nederlandse zus. Het komt hierbij toe aan de verzoekende partij, die een schending van artikel 8 van het EVRM aanvoert, om vooreerst het bestaan aan te tonen van het gezinsleven waarop zij zich beroept, en dit op voldoende nauwkeurige wijze met inachtneming van de omstandigheden van de zaak, quod non in casu.

3.5. Verder kan de Raad beamen dat ten aanzien van verzoekster geen verwijderingsmaatregel werd getroffen. Alvorens verzoekster zou kunnen worden gerepatriëerd, dient haar eerst een verwijderingsmaatregel te worden betekend, waarbij het haar vrijstaat haar grieven ontleend aan artikel 8 van het EVRM in het kader van een eventueel beroep hiertegen te laten gelden.

Het tweede middel is niet gegrond.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien mei tweeduizend negentien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA